

מתי גולדשמידט
תרגום מאנגלית:
אלכס הובר

ריקודי העם שלנו קיימים בכל פינות העולם, גם בפינות רחוקות והכי לא צפויות...
עד היום במגזין "רוקדים-נרקודה" הבאנו כתבות שרובן המכריע היה על הנעשה בארץ. כעת אנו רוצים לפתוח את העיתון למידע על כל המקומות בעולם בהם רוקדים ריקודי עם ישראליים.
חשוב שנדע איך התפתחו הריקודים שלנו בכל מקום ומקום, מי האנשים המניעים את התנועה הזו, מה הם חושבים ועושים, נכיר את קהילות הריקודים השונות.
אנחנו מתחילים עם אוסטרליה.

ריקודי העם באוסטרליה

על התפתחות מועדוני ריקודי העם באוסטרליה

בתוקף היותי מנהל "רוקדים" הכרתי במידת מה ומרחוק, את התחרות העזה שבין מועדוני הריקודים במלבורן.

בתחילת שנות ה-2000 נסעתי לאוסטרליה והדרכתי ב"הורה שלום" בעיר פרת' אצל שרה פרידמן, במלבורן, ב-Zooz אצל רישל הרבר, וגם ביקרתי אצל פרנסיס פסטר בסידיני.

במהלך הביקור במלבורן התקבלתי יפה על ידי כל מנהלי המועדונים וישבנו לארוחת ערב משותפת.

החלטתי שאת הכתבה הראשונה כאן בגיליון, נקדיש למדינת אוסטרליה, אלא שיש שם כל כך הרבה מועדונים, כך שהכתבה תתפרס על שני גיליונות.

ניתן לומר ש"אבי ריקודי העם" באוסטרליה הוא שפי שפירא, שהיגר לשם בתחילת שנות ה-70 ולמעשה התניע את המהלך שיצר את כל מה שיש שם כיום.

לצורך כתבה זו הכנתי שאלון אחיד שנשלח לכל מועדוני הריקודים איתם יש לי קשר. את מה שכתבו ריכז, כתב וערך מתי גולדשמיט ואני מודה לו על העבודה העצומה שעשה.

ירון מישר, עורך

למרות שעבור רובנו נראה שאוסטרליה היא ממש "עומדת על הראש", אי שם בסוף העולם, התמזל מזלי בשלושת העשורים האחרונים לרקוד כמה פעמים ב"בשת השישית", כלומר בערים סידיני ומלבורן. זה היה בתחילת שנות ה-90, עת שעבדתי כמדריך טיולים באיי האוקיינוס השקט, ניו זילנד ואוסטרליה.

20 שנה מאוחר יותר, התארחתי במלבורן והשתתפתי בשני מפגשי ריקודים בליווי המארחת שלי, אורה לויין ליפסקי. רקדנו ב"נרקודה" עם רוזי טוסיה, ב"הורה" בהנחיית הלן סוקולסקי.

מעניין לציין שבניגוד למצב העכשווי בישראל, סצנת הריקוד של אוסטרליה מנוהלת בעיקר על ידי נשים, כמו, אגב, מה שהיה בישראל בתחילת הדרך. עובדה נוספת שמשכה את עיני היא המספר הגבוה של מדריכים, במיוחד במלבורן.

אוסטרליה גדולה פי 347 מישראל, שטחה כ-80% משטחה של ארה"ב ו-45% משטחה של רוסיה (לא כולל שטחי אוקראינה שסופחו). המרחק בין סידני למלבורן, שברוב המפות נראה כאילו שוכבות זו ליד זו, הוא 900 ק"מ. אף אחד לא קופץ בפשטות מעיר לעיר, לערב ריקודים בודד כפי שאנו עושים כיום בישראל. אוכלוסיית אוסטרליה מונה 25.9 מיליון איש כולל כ-112,000 יהודים (0.43% מכלל האוכלוסייה). בסידני יש 5.4 מיליון תושבים; במלבורן, בירת ויקטוריה, יש 5.1 מיליון, ובפרת', בירת מערב אוסטרליה, יש 2.6 מיליון. כיום, יש לא מעט מפגשי ריקוד בכל רחבי אוסטרליה מאלה המפורטים במאמר זה, כמו בבריסיין (קווינסלנד), קנברה, ואפילו אחד בדרווין, בירת הטריטוריה הצפונית של אוסטרליה.

"שלום אוסטרליה" - מלבורן

דואר אלקטרוני: walktall@netspace.net.au

לשפי יעל שפירא היה חזון לחלוק עם סביבתם את אהבתם לישראל ולתרבותה. ב-1975, שנה אחת בלבד לאחר הגעתו לאוסטרליה, הקימו יעל ושפי, מועדון בשם "בית הספר לריקוד רב-תרבותי של שפי", אשר נוהל על ידם במשך 18 שנים.

שפי נולד בתל אביב בשנת 1949. אהבתו לריקודי-עם החלה בילדותו בשנות ה-50 וה-60 בתנועת נוער. לאחר שירותו הצבאי בחטיבת נח"ל (1967-1970) היה חבר קיבוץ נחל עוז. כאן פגש את יעל. הם חיו שם חמש שנים, כשהחליטו יחד לעבור לאוסטרליה.

כפי שסיפר שפי ל-Australian Jewish News במהדורתו מה-16 במרץ 1990 (עמ' 31): "רקדנו עם להקות יוניות ויוגוסלביות ובסופו של דבר הקמנו את "בית הספר של שפי לריקודי עמים" ולהקת ריקודי עם ישראלית משלנו באולם באסקוט וייל. באותם ימים 70% מרוקדים שלנו היו לא יהודים". עד מהרה הם עברו לאולם צנוע של תנועת השומר הצעיר, שם לימדו ריקודים ישראליים.

בית הספר צמח במשך 3 שנים מקבוצה קטנה של רוקדים נלהבים ממגוון לאומים לגודל מדהים של עשרות רוקדים. הביקוש גדל עד כדי כך שהם הכשירו כמה מהרוקדים להיות מורים, וכך יכלו להוסיף עוד כמה כיתות עד שהיו להם עד ארבע מאות רוקדים בשבוע.

בית הספר העביר שיעורים שבועיים לכל הרמות והגילאים. אורגנו קייטנות ריקוד שנתיות עם מדריכי ריקוד אורחים וכריאוגרפים, ביניהם **מושיקו הלוי**, **יענקל'ה לוי**, **מאיר שם טוב**, **משה תלם** ו**ישראל יעקבי**.

בתחום ריקודי העם, שפי לא הפסיק להיות פעיל תוך כדי התקדמות בהשכלה נוספת. הוא לא רק קיבל תעודת בוגר ב"תנועה וריקוד" מאוניברסיטת מלבורן. הוא גם יזם והשתתף ב"קורס הבינלאומי למורי מחול באוסטרליה", רקד בלט במשך חמש שנים, עסק בריקוד יווני במשך חמש שנים, והשתתף במספר לא מבוטל של סדנאות ריקוד בינלאומיות (טורקית, בלקנית, סינית, איטלקית, מערב אפריקאית, יפנית ורומנית).

שפי גם למד ועבד עם כמה כריאוגרפים ומורים מישראל כמו **יואב ומירה אשריאל**, **אליהו גמליאל**, **רעיה ספיבק**, **בנצי תירם מושיקו הלוי**, **משה תלם ומאיר שם טוב**.

במבט לאחור, יעל הייתה, ללא ספק, המנוע מאחורי העבודה הקהילתית, בהיותה חוקרת ומארגנת מצוינת עם מחויבות לכך שהקהילה כולה רוקדת וחוגגת. דגש רב הושם על השפעות אתניות במחול הישראלי כמו תימני, חסידי, מזרח אירופאי וערבית.

ב-1985 השתנה הרפרטואר של בית הספר של שפי, מריקוד בינלאומי לריקוד ישראלי. זה היה לאחר שפי ביקר בישראל, שם פגש את **כרמלה שלמה וספי בר לב** במפגש בהנחיית **יואב אשריאל**.

שפי שפירא

2 במרץ 2011, מ' הניג, ר' טוסיה ומטי גולדשמידט (במרכז), ד' בורגי, ג' בנקי, "כהן, ו' קריזר, ג' סטיל (שורה עליונה מימין). צילום מארכיון ישראל, טנצהאוס.

בשני סופי שבוע הצליח לצלם אותם רוקדים 150 ריקודים שהוצגו אח"כ על ידו באוסטרליה. בביקורים נוספים בארץ צילם שפי מדריכים נוספים ונעזר בצילומים אלה.

אהבתם לריקודים בינלאומיים מעולם לא פסקה ולכן הם גם אירחו מורים בינלאומיים ממדינות רבות כולל, כמו בורה אוזקוק מטורקיה ואנדרה ואן דה פלאס מהולנד.

מלבד הפעילויות בבית ספרו שלו, שפי היה בצוות המורים של בית הספר היוקרתי לאומנויות במלבורן ולימד ריקודי עם את רקדני הבלט העתידיים, עם דגש על שמחת הריקוד. כן לימד בבית ספר למורים "רזדן" במחלקה לדרמה וריקוד.

מלבד הפעילויות בבית ספרו שלו, לימד שפי בבתי ספר יהודיים ותיכונים רבים, כמו גם לא יהודים, כחלק קבוע מהתוכנית הבית ספרית. הוא בקשר הדוק עם תנועות הנוער היהודיות המקומיות והוזמן באופן קבוע כמדריך אורח להופיע במחנות ובאירועים מיוחדים. ספי גם הנחה, לעתים קרובות, הפעלות בחתונות יהודיות ובבר מצווה.

מחוץ לקהילה היהודית, הוא נקרא בקביעות לכנסיות ולארגונים נוצריים אחרים כדי להציג וללמד ריקוד ישראלי, שבדרך כלל כינו אותו "ריקוד יהודי". באמצעות ריקודים אלה המשתתפים הנוצרים הביעו את שמחתם להרגיש קרובים יותר לישו. אחרון חביב - שפי ערך גם מפגשים עם מבוגרים צעירים נכים.

ספי השתתף בפסטיבלי מוזיקה וריקוד פופולריים כגון פסטיבל הפולק הלאומי בקנברה [בירת אוסטרליה], פסטיבל הפולק של Port Fairy ופסטיבל Cygnet Folk ליד הובארט [עיר הבירה והעיר המאוכלסת ביותר של מדינת האיים האוסטרלית טסמניה, מדרום לאוסטרליה]. קבוצות ריקוד מקומיות בקהילה הזמינו את שפי ללמד בערים כמו פרט, סידני וקנברה.

עם העלייה במספר הרוקדים, החליטו יעל ושפי להקים להקת מחול בשם "שלום אוסטרליה" - להקת פולקלור יהודית, עם ריקודים המציגים את העושר היהודי ואת מקורותיו המגוונים, מנהגיו ותלבושותיו. שפי היה המנהל האמנותי והכוריאוגרף של הקבוצה, כאשר את התלבושות עיצבה ותפרה יעל.

בסופו של דבר, היו להם שתי קבוצות גיל - קבוצת ילדים של כששה עד שמונה רקדנים בגילאי 10-14 וקבוצה בוגרת של כחמש עשרה רקדנים בכל הגילאים. רוב הרקדנים הגיעו מבית הספר לריקוד שלהם בעוד כמה אחרים היו מהקהילה הכללית ולא כולם היו יהודים, אך כולם היו צריכים לעבור בחינה כדי להתקבל.

חלק מהכוריאוגרפיות שבהן השתמשו הגיעו ממושיקו הלוי, אלידה סגל וישראל יעקבי בהנחיית שפי. "שלום

שפי הוא האחראי
להחדרת חדות
ריקוד העם
הישראלי והרב-
תרבותי לאלפי
אנשים בכל
הגילאים ברחבי
אוסטרליה.
כיום, הריקוד
הישראלי הוא
חלק בלתי נפרד
מחיי התרבות של
מלבורן.

אוסטרליה" הופיעה למעלה מעשר שנים בהצלחה רבה במגוון אירועים ופסטיבלים, בתוך הקהילה היהודית ומחוצה לה. שפי עצמו הופיע לא רק עם החבורה אלא גם בריקודי סולו. הוא הופיע בכמה פסטיבלי זמר חסידי במלבורן ואף צולם בסרט תיעודי של ABC בשם "ריקוד אוסטרליה".

בשנת 1989 פרשה יעל מבית הספר והלן סוקולסקי הצטרפה במקומה בשותפות עם שפי. ב-1994, לאחר שמונה עשרה שנים פרש שפי מהנהלת בית הספר.

תשע עשרה שנים מאוחר יותר, בשנת 2015, התחבר שפי לרישל ארבר והיה במשך שנתיים חבר צוות ב-Zooz (ראו בהמשך). משנת 2018 ועד עכשיו, שפי, נוני גורדון ומארי פייגל פעילים בשיעורי ריקודי עם למבוגרים באוניברסיטת הגיל השלישי המשלבת ריקוד ישראלי ובינלאומי עם תרגילים לשמירה ושיפור שיווי משקל, יציבות, כושר, זיכרון וקואורדינציה.

שפי היה פעיל במספר ארגונים. היה חבר ועד של "רב-תרבותיות ויקטוריה" (MAV), ארגן סדנאות, תערוכות והופעות באומנויות רב-תרבותיות. MAV מספקת שירותים לתמיכה במגזר האומנויות המגוון, ומספקת שירות ליוצרים מגוונים תרבותית, אתנית ולשונית ולקהילותיהם.

שפי היה חבר מייסד של RIDA - איגוד הריקוד הבינלאומי לפנאי ששמו שונה ב-2019 ל-IDA, The International Dance Association, שהייתה אחת מקבוצות האינטרסים המיוחדות של AAE, האגודה האוסטרלית לחינוך למחול, ששמה שונה ב-1992 ל-Ausdance, מועצת הריקוד האוסטרלית. RIDA הציעה קורסי ריקוד למורים וגם העבירה סדנאות עם מומחים מאוסטרליה ומחולל.

במסגרת חגיגת 150 השנים של מדינת ויקטוריה, הוזמן שפי על ידי MVA ומחלקת החינוך, להפיק ערכת אודיו ווידאו המייצגת ריקודים בני לאומים שונים כולל ישראל. התוכנית כללה נסיעות ברחבי ויקטוריה וניהול מפגשי שירות למורים כדי להקים רפרטואר ריקודי-עם משותף לכל בתי הספר.

מאז הגיע לאוסטרליה ב-1975, שפי ביסס את עצמו כאחד המורים המובילים במדינה לריקודי עם. החזונות של יעל ושפי הפכו למציאות במתן מספר רב של שיעורים שבועיים למאות אנשים ברחבי אוסטרליה. שפי הוא האחראי להחדרת חדוות ריקוד העם הישראלי והרב-תרבותי לאלפי אנשים בכל הגילאים. כיום, הריקוד הישראלי הוא חלק בלתי נפרד מחיי התרבות של מלבורן.

"נרקודה" - מלבורן

<https://www.nirkoda.org>

דואר אלקטרוני: nirkodamelbourne@gmail.com

"נרקודה" נוסד במלבורן בשנת 1988 על ידי קבוצת רקדנים קטנה ונלהבת, ביניהם עמי אבן חיים. אורי קריזר וצלי אלמגור שרקדו בעבר ב"בית הספר למחול רב תרבותי של שפי ויעל שפירא".

המועדון הוא ארגון מלא, ללא מטרת רווח, המנוהל על ידי ועדת הנהלה נבחרת, עם אנט בייגל - הנשיאה, נטלי טאפט - סגנית הנשיא, וג'ק ג'ינג'ר - גזבר.

ההתחלה היתה צנועה אך המספרים גדלו במהירות וכיום, יותר משלושים שנה להיווסדו, הוא ממשיך בפעילות אינטנסיבית. הוא מציע ארבעה שיעורים בשבוע הכוללים ריקודי שורות, מעגלים וזוגות, ממתחילים עד מתקדמים.

ל"נרקודה" יש צוות של שישה מורים (לפי סדר אלפביתי) ג'ודי בנקי, דניס בורגי, כריסטין בוטסון, ריטה פישמן, מרי הוניג ורזי Zooz, וכמובן "מורה הבית" - שרון אלקסלסי, יש להם קשר הדוק מאוד עם שגי עזרן מלוס אנג'לס, שהגיע למלבורן פעמים רבות כאורחם.

בערך כל שנתיים, המועדון מקיים סדנאות מוצלחות ורבות משתתפים לכלל קהילת הריקודים של

**המטרות של
"נרקודה"
פשוטות:
הריקוד ביחד
מייצר תחושה
של להיות חלק
מקבוצה חמה
וחביבה סביב
אהבה משותפת
למוזיקה, תרבות
ותנועות גוף
ישראלית**

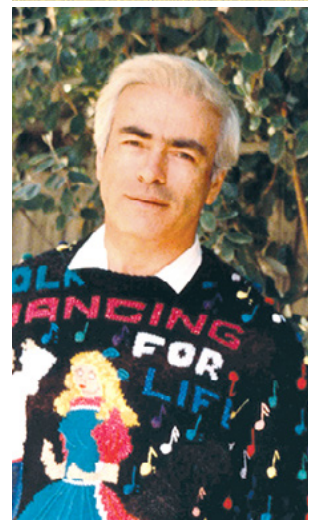
החברה של נרקודה בתמונה משותפת

מלבון, כמו גם לרקדנים המבקרים מחו"ל. אורחים בינלאומיים נוספים היו תמיר שלו, נונה מלכי, רפי זיו, שלמה ממון, ישראל שיקר, מיכאל ברזילי, אבי פרץ, נפתלי קדוש וקובי מיכאלי.

המטרות של "נרקודה" פשוטות: הריקוד ביחד מייצר תחושה של להיות חלק מקבוצה חמה וחביבה סביב אהבה משותפת למוזיקה, תרבות ותנועות גוף ישראלית. על פי "השקפת העולם" של המועדון אמורים להרוויח פיזית על ידי פעילות גופנית באמצעות ריקוד והיתרונות הבריאותיים הנלווים לכך, בנוסף להשגת יתרונות פסיכולוגיים ורגשיים כשהם מתקשרים זה עם זה על פני דורות (הגילאים של החברים נעים בין ה-40 עד שנות ה-80 לחייהם) מכל העדות והדתות.

ב"נרקודה" היו מודעים לכך שהנוער של היום אינו מתעניין יותר ב-IFD, לאור כל האפשרויות האחרות. כדי לפנות אל הצעירים הם ניסו להכשיר רקדנים צעירים יותר להיות מורים לריקוד, אך בשל חוסר העניין הדבר לא צלח. שגיא עזרן, באחד מביקוריו בנרקודה, ערך "סשן נוער" אך יוזמה זו נחלה הצלחה מוגבלת.

כנראה שיש קצת ריקודים בתנועות הנוער המקומיות, כמו הבונים, אבל בסופו של דבר הנוער לא מתמכר כמו שמייסדי "נרקודה" התמכרו לפני כמה עשורים. קשר ישיר עם תנועות הנוער הללו לא קיים כנראה. בתקופת מגפת COVID-19 במלבורן, במרץ 2020, "נרקודה" הציעה שלושה שיעורים בשבוע באמצעות זום ופעלה כך במשך כמעט שנה שלמה. בונים בלתי צפוי, ובוודאי תענוג נוסף, היה ההזדמנות לרקוד בזום (וירטואלית) עם רקדני IFD בכל מקום וכמעט בכל העולם.

אורי קריזר

כיום, מתחילת 2022, "נרקודה" שוב מעביר שיעורים פרונטליים כמו פעם וממשיכים בקשר חזק עם ישראל ועם קהילת ריקודי העם הישראלית העולמית.

אורי קריזר נולד בווינה בשנת 1938. רגע לפני ה"אנשלוס" [סיפוח הרפובליקה של אוסטריה לרייך הגרמני על ידי המשטר הנאצי ב-13 במרץ 1938], המשפחה עם אורי בן השישה שבועות הגיעה בשנת 1948 לשנחאי [סין]. בשנה זו החליט מאו צה טונג לגרש את כל הזרים וכך כבר בינואר 1949 הגיעה המשפחה לחיפה כ"פליטים חסרי

שגיא עזרן, שרון אלקסלסי, ישראל שיקר

ג'ודי בנקי

אזרחות". אביו של אורי שיפץ בית נטוש ושבור בשכונת הבולגרים בנווה שאנן שבתל אביב.

בשנת 1952 החליטה המשפחה לעבור לאוסטרליה, שם מתגורר אורי עד היום. הוא גדל ב"השומר הצעיר" במלבורן (1956-1961) שם המשיך לפתח קשר חזק עם ישראל, אנשיה ובעיקר תרבותה. ב-1962 התחתן עם "ילדה נהדרת" מחדרה שמתה ב-2016, באופן טרגי.

הקשר הראשון של אורי עם ריקודי עם היה נגינה באקורדיון וחליל במפגשי הריקוד. בערך ב-1985 החליט שהוא מעדיף לרקוד. הוא הפך לנשיא הראשון של "נרקודה" והתחיל כמורה לריקוד שניצח על השיעורים. אורי יצר קשר עם יהודה עמנואל, רכש את חומרי הריקוד שיהודה הפיק - סרטונים, קלטות מוזיקה וחוברות הדרכה. מאוחר יותר, כשהגיע לארץ בשנת 1992, הצטרף לקורס למדריכי ריקודי עם בתל אביב. חומר נוסף רכש גם מ"רוקדים" ומ"ממן-הפקות".

ב-Australian Jewish News, במהדורה מה-16 במרץ 1990 (עמוד 31) נכתב: "שלושת בניו של אורי אמרו על אביו ועל תשוקתו לריקוד הישראלי - 'הוא אבא שלא גדל'".

באחד מביקוריו בישראל נחשף אורי לראשונה למוזיקה "שבת מתנה" (<https://bit.ly/3EU2bzq>), התאהב בה והחליט לחבר לה צעדים. הוא היה מודע לכך שהסיכויים לגרום לריקוד שלו להילמד מחוץ למלבורן, קלושים. לקח כמעט רבע מאה עד שהריקוד הזה נודע בישראל.

כאדם שאינו תושב ישראל, הוא מסתכל אחורה בצער אל "הימים הישנים" של ה-IFD בשנות ה-60-80. חלק גדול מהטוהר החלוצי השתנה לנצח עם הצמיחה, הביקוש ליותר מוזיקה בקצב מהיר, והציפיות הכספיות של כוריאוגרפים.

לפני כמה שנים קיבלה "נרקודה" חיזוק משמעותי עם הצטרפותו של שרון אלקסלסי ישר מישראל (ראה גיליון "רוקדים-נרקודה" 108: <https://bit.ly/3yfxA78>). הקשר הראשון שלו עם אוסטרליה היה כשהוזמן למחנה ריקודים במלבורן ב-2010, יחד עם שגיא עזרן. הוא כל כך התרשם מהעיר, שבסופו של דבר חזר למלבורן כדי להפוך את העיר הזו לביתו החדש. מאז, הריקודים החדשים שלו נרקדים. שרון עורך שלושה חוגים שבועיים עבור "נרקודה", ומנחה אירועים מיוחדים כמו סדנאות נוסטלגיה (האהובות עליו, כפי שציין) וכן מרתונים פה ושם.

בורגי דניס

רוסי טוסיה

הרקדה במועדון הריקודים "נרקודה"

“הורה” - מלבורן

horadancing@gmail.com

“הורה” נוסדה במלבורן בתחילת שנות ה-80 בהנהגתו של שפי שפירא, ונקראה במקור “בית הספר לריקוד של שפי”. זו הייתה קבוצת ה-IFD הראשונה באוסטרליה. השם שונה ל”בית הספר לריקוד-הורה” בשנת 1994 כאשר הלן סוקולסקי נכנסה לתפקיד הניהול. מטרתה של “הורה” הייתה והינה, להחדיר אהבה וחיבור לישראל באמצעות שירה וריקוד, לספק בצורה המקצועית ביותר, לא רק אווירה מהנה, אלא גם רפרטואר מגוון ומרגש של מחול ישראלי וכן תוכניות מיוחדות. מטרה נוספת הייתה להציג את IFD לילדים ובני נוער הרשומים בבתי ספר יהודיים רבים כמו גם בחוגים פרטיים.

קבוצת המדריכים של “הורה” מלבורן.

בשורה ראשונה משמאל לימין: הלן מזרחי, הלן סוקולסקי, דיין גרוסמן, פמלה שוורץ.
בשורה אחורית משמאל לימין: חנה שובלי, אשר אלזם, שרה רייבוי,
10 אפל, יוליאנה בולקין

“הורה” הוא עסק פרטי, לא ארגון צדקה, ולכן אינו מקבל תמיכה כספית מצד שלישי. אין דמי חבר שנתיים או מנוי. עלות הפגישה היא 15

AUD (= 10 דולר ארה"ב או 35 ₪). כרטיס ל-10 מפגשים זמין בהנחה.

המטרות של היום כוללות שמירה על רמת עניין והתלהבות גבוהה בכל החוגים, יצירת סביבה מהנה, יצירת קשרים חברתיים וקידום כושר תוך מתן מענה לכל הרמות ולכל הדורות.

חשוב עכשיו, כמו אז, להיות עם אצבע על הדופק של מגמות המחול הישראלי העכשוויות. כך מוצגים ריקודים חדשים רבים, אם כי תוך התחשבות באיכות, לא בכמות, תוך שמירה על הרפרטואר הקלאסי ש”הורה” רואה כחשוב כדי להבטיח שהשורשים לא יישכחו.

“הורה” מספקת ארבעה מפגשים בשבוע, הכוללים שני שיעורי יום של תשעים דקות, המתאימים לרקדנים בינוניים עד מתקדמים. שיעור למתקדמים בערב אחד כולל ריקודי שורות (בלוק), מעגלים וזוגות (שלוש שעות), בעוד השיעור הרביעי שלהם מציע ריקודי זוגות בלבד (שעתיים). בהתאם לכיתה, מספר המשתתפים נע בין שלושים לשמונים, בעוד שטווח הגילאים נע בין ארבעים לשמונים.

במשך שנים רבות הייתה “הורה” המובילה בהזמנת כוריאוגרפים ישראליים למחנות ולסדנאות במלבורן, כך שהרקדנים התנסו בלימוד ריקודים מהמקור. ריקודים חדשים נבחרים בקפידה כדי לכלול מגוון סגנונות ריקוד ישראליים וגם קצב מוזיקה, תוך מחשבה תמידית של מה שפופולרי ונרקד בישראל. לדבריהם הם “שמים לב במיוחד למילים ולמשמעויות של השירים ולקשר המיוחד של המילים לריקודים”.

**המטרות של היום כוללות שמירה על רמת עניין
והתלהבות גבוהה בכל החוגים, יצירת סביבה מהנה,
יצירת קשרים חברתיים וקידום כושר תוך מתן מענה לכל
הרמות ולכל הדורות.**

אחת המורות של "הורה", **חנה שובלי**, מרבה להכין מצגות Vimeo לריקודים מיוחדים, מסבירה את הרקע של השירים וכוללת את הזמרים שמבצעים את השיר וכן את שם הכוריאוגרף שחיבר את הריקוד. בשיעורים, תוך כדי השמעת שיר מסוים, מוצגים הפרטים המציגים את שם הריקוד, הכוריאוגרף וכן הזמר, מה שעוזר לרקדנים להכיר את שמות העומדים מאחורי כל ריקוד.

בתחילה הריקודים שנלמדו במפגשי "הורה", נלמדו מסרטונים ואחר כך מ-DVD. כעת, ריקודים זמינים באינטרנט ובמדיה החברתית, כך שהחומר הפך זמין יותר מאי פעם.

חלק מהמורים שלהם נוסעים למחנות ולמפגשים בחו"ל ובישראל, לעתים קרובות לומדים ריקודים מהכוריאוגרפים ואז מלמדים אותם בחזרה בביתה. לפני שמדריכים חדשים מתחילים ללמד, הם עובדים הרבה עם מדריך/ה ותיק/ה המוביל אותם.

להלן רשימת המורים - כולם חלק מ"משפחת הורה" הגדולה.

הלן סוקולסקי - מנהיגה ומנהלת של "הורה", היא מורה בהכשרתה ובוגרת ה-AADE (האגודה האוסטרלית לחינוך למחול). היא החלה לרקוד ב-1986 עם שפי שפירא והפכה לשותפתו העסקית בבית הספר לריקוד בשנת 1990 ולאחר מכן השתלטה עליו בשנת 1994. יש לה ניסיון רחב בהוראת ילדים ומבוגרים בכל הרמות, הייתה מעורבת במחנות יהודיים ורב-תרבותיים רבים, סדנאות ופסטיבלים כמורה מאסטר.

הלן גדלה בילדותה בישראל. פיתחה אהבה למוזיקה הישראלית והפכה ל"מכורה לחלוטין ל-IFD". היא אוהבת במיוחד את האתגר לשמור על רמות גבוהות של עניין והתלהבות מקצועית במפגשי הריקוד, המחנות, הסדנאות והתוכניות המיוחדות ומקפידה לקבל משוב ותגובות מהרקדנים.

10 אפל, כמו הלן, היא מורה מיומנת בבית ספר ובוגרת קורס מורי AADE. היא רוקדת ריקודי עם ישראלי כבר כשלושים וחמש שנה ומלמדת ומנחה IFD לכל הגילאים בשיעורי יום ולילה. היא חברה קרובה של הלן ועוזרת לה בכל ההיבטים של ניהול בית הספר.

10 ארגנה עשרות אירועי IFD כגון הפעלות של ריקודים קהילתיים, כוריאוגרפיות ומצגות בית ספריות, טקסי בת מצווה בבתי ספר ובתי כנסת, נשפי בכורה בבית הספר, פסטיבלים וחגים יהודיים, וכן ארגון והפעלת קייטנות IFD.

מורים נוספים ב"הורה":

ג'וליאן בולקין. החדשה ביותר בצוות המורים של "הורה" ואחראית במיוחד לנוער וילדים.

אשר אלזם - רקדן יותר מארבעים וחמש שנים והחל ללמד לפני כ-35 שנה. הופיע ולימד בלהקות מחול.

דיאן גרוסמן - התחילה לרקוד בתנועת "הבונים" והחלה ב-IFD ב-1988. היא החלה ללמד ב-1998.

ילי המפל. התחילה לרקוד בשנת 1989 וללמד בשנת 2000, והתמחתה בהוראת ריקודי שורות.

הלן מזרחי. התחילה לרקוד IFD לפני 45 שנה ולימדה במיוחד להקות נוער.

לס פוסן. התחיל לרקוד ב-1991 וללמד ב-1994.

שרה ראבוי. החלה לרקוד IFD בשנת 1991 ובשנת 1995 החלה ללמד כיתות למתחילים.

פמלה שוורץ. רוקדת כבר ארבעים שנה (שזה כמעט כל חייה). היא ייצגה את ארגנטינה בקבוצת הופעות במשך חמש שנים ולימדה IFD במשך יותר מ-20 שנה.

חנה שובלי. התחילה לרקוד IFD בשנת 1991 וללמד בשנת 1994. מלבד מחקר הרקע של הריקודים, היא אחראית גם על כמה כוריאוגרפיות.

"הורה" היא מועדון המחול הישראלי הוותיק ביותר באוסטרליה ולפי הנתונים שלה היא בעלת רפרטואר הריקודים הנרחב ביותר שנפרש על פני עשרות השנים משנות ה-70 ואילך.

**בעשור האחרון
כל ארבעת
המועדונים
במלבורן התכנסו
למחנות מחול
ישראליים
משולבים
בשם RIKUD
.OZ הוועדה
המארגנת
מורכבת משני
מדריכים מכל
קבוצה, 8 איש
בסך הכל.**

התחרות בין הקבוצות הייתה חשובה, לפעמים אפילו עזה, אבל ככל שהשנים התקדמו, להט התחרות הלך ופחת. לכל אחת מקבוצות מלבון יש את הטעמים וההשקפות האיטיות שלה לגבי הוראת ריקודים חדשים, כך שהרפרטואר מכסה קרקע משותפת ושונה, ויוצר עבור כל קבוצה את הטעם והאווירה שלה. מכיוון שרקדנים רבים משתתפים ביותר מקבוצה אחת בכל שבוע, הדבר תורם לסביבת ריקודים מגוונת ומרגשת במלבון.

בעשור האחרון כל ארבעת המועדונים במלבון התכנסו למחנות מחול ישראליים משולבים בשם RUKODS OZ. הוועדה המארגנת מורכבת משני מדריכים מכל קבוצה, 8 איש בסך הכל. הם מזמינים עד ארבעה כוריאוגרפים לכל מחנה. צריך הרבה שיתוף פעולה וקצת פשרה כדי להשיג ביחד את ההצלחה הגדולה שהיתה להם עד כה.

כמו בכל העולם, גם ל"הורה" יש אוכלוסיית רוקדים מזדקנת משמעותית. הם מנסים באופן פעיל לעודד את הדור הצעיר להשתתף ולהיות מעורב, ומבטיחים שהרפרטואר ורמות האנרגיה יספקו גם אותם. כרגע הם מערבים את הדור הזה בהוראה והנחיית מפגשי ריקוד, כדי שעתיד ריקודי העם הישראלי ימשיך לשגשג ב"הורה".

הלן רשומה לקבלת כל מוזיקה וסרטון חדש מ"רוקדים". היא מוצאת שמגזין "רוקדים-נרקודה" נותן מידע רב וללא ספק מרחיב את הידע שלה ב-IFD ברחבי העולם. היא אסירת תודה במיוחד על כך שהמגזין החל לפרסם את מאמריו גם באנגלית, מה שבוודאי הוביל לעלייה עצומה במספר הקוראים ברחבי העולם.

"מחול" - מלבון

<https://www.facebook.com/groups/297462716677>

מועדון הריקוד הישראלי "מחול" הוקם, בשנת 1993, על ידי **משה ליכטנשטיין** כמועדון ה-IFD השלישי במלבון. הוא החל לרקוד בשנות ה-60 כשחי במושב בישראל. מדריכי נוער ריכזו את צעירי המושב הצעירים בפעילויות שונות כולל ריקוד ישראלי. זה הפך לפעילות האהובה על משה ומאז, יש לו קשר הדוק לסוג זה של ריקוד.

לאחר שעזב את ישראל למלבון, מצא הזדמנות להצטרף לקבוצת ריקודים קיימת על מנת לשמר את "ישראל הקטנה" שלו, ובכך, בדרך כלשהי, לשמור על קשר למולדתו. ב-1993 נוצרה לו ולאשתו **שולה גולדברג** הזדמנות להקים מועדון בו החלו ללמד ריקודים ישראליים. בשלב מאוחר יותר, הצטרפו אליהם כמה מורים נוספים, ביניהם אלה הנקראות "התאומות" - **לילי רוז וריטה בלינט**, אשר לעתים קרובות התלבשו זהה. הן התמחו בריקודי שורות.

מועדון הריקוד הישראלי "מחול" בהנהגתו של משה, ראה עצמו כארגון תוסס וחברתי המוקדש לקידום התרבות היהודית והישראלית באמצעות ריקוד לצלילי שירים ישראליים. למרות שחברי "מחול" ברובם לא היו ישראליים, משה עדיין שמר על אותה גישה בכל פעילות הקשורה עם ישראל לרבות תרומות לארגונים ישראליים כמו מגן דוד אדום ואחרים.

המועדון השתמש בקלטות של שיר בודד להשמעת המוזיקה על נגן קלטות, עם מאות קלטות שהובאו בקופסאות גדולות לכיתה. באמצע שנות ה-90 הם עברו לנגני מינידיסק, ולבסוף שודרגו למחשב נייד עם תוכנה מתאימה.

לימוד ריקודים חדשים בימים עברו, כלל קריאת הוראות כתובות מחוברות הדרכה ולאחר מכן עברו לקלטות וידאו בהפקת **יהודה עמנואל**. יותר מאוחר עברו ללמוד ממערכת מאורגנת יותר שמפעלת ב"רוקדים".

אחד מהרוקדים המסורים ביותר של המועדון, ג'ק סטיל, פיתח אתר אינטרנט בשם Australian Data (ADB) Base.

**למרות שחברי
"מחול"
ברובם לא היו
ישראלים, משה
עדיין שמר על
אותה גישה
בכל פעילות
הקשורה עם
ישראל לרבות
תרומות
לארגונים
ישראליים כמו
מגן דוד אדום
ואחרים.**

יש לציין במיוחד את אסתר בלומנטל המדהימה, שמנהלת את הצד האדמיניסטרטיבי של המועדון ואהובה על כולם ברחבי העולם.

שולה גולדברג גאה במיוחד בעובדה שמלבורן, עם ארבעת מועדוני ה-IFD שלה, היא סוג של מרכז ריקודים בפזורה. לא בכדי היא צוטטה ב-The Australian Jewish News (3 ביולי 2009) במאמר שכותרתו "ישראל רוקדת לקצב של מלבורן": "מלבורן היא אחת ממוקדי הכוח של הריקוד הישראלי מחוץ לישראל".

"Zooz Dancing" - מלבורן

<http://Zoozdancing.com.au>
richelle@Zoozdancing.com.au

בספטמבר 2005, **רישל ארבר** ובתה **בלינדה** (בל) עשו קפיצה ענקית אל הלא נודע והשיקו את השיעור הראשון שלהן, תוך סיכון עצום בניסיון לנהל מועדון רביעי לריקודי עם ישראליים במלבורן. צוות התמיכה הראשוני שלהם היה בעלה של רישל, **סו** (שהחל לרקוד רק לאחר שחזר ממחנה ברזילולה ב-2001), אחותה **סוזי** (ז"ל), גיסה **גיק**, וחבר טוב של משפחה בשם **קלאוד**.

מלכתחילה, בל וריצ'ל שמו דגש רב על כך שהשיעורים שלהם יתנהלו בצורה מקצועית, יהיו סבירים ונגישים לכולם, וכמובן שכל זה צריך להתבסס על כיף. פוליטיקה אסורה!

רצונה של רישל היה לעבוד באופן עצמאי, ככל האפשר, בתחום ה-IFD עם המון רעיונות למימוש מטרותיה. זאת למרות שכבר היו במלבורן 3 מועדוני ריקוד ישראלי מבוססים.

המטרה העיקרית של Zooz הינה ללמד את הרוקדים שלהם מספיק טוב כדי שירגישו את ההנאה הצרופה של ריקוד עם הלב והנשמה, ולא רק "ללכת אחרי רגליו של מישהו אחר", כפי שזה נראה לעתים קרובות.

מתחילים היו אמורים לקבל השראה, להתקדם ולהיות רוקדים מוכשרים ובטוחים בתוך פרק זמן קצר. המטרה של Zooz עבור הרוקדים המתקדמים הייתה, ועודנה, להעניק להם השראה ברפרטואר שתמיד יהיה מגוון ומעניין. יש ללמד רוקדים חדשים בצורה מדויקת ככל האפשר, במינימום זמן ורעש. אחרון חביב, יש לציין מטרה אישית חשובה של רישל: רצונה לאמן ולחנך רוקדים צעירים בעלי יכולת, שיש להם עניין להיות מדריכי ריקוד ישראליים.

כדי להשקיע את כל מרצה ב-Zooz, רישל התפטרה מעבודתה הקודמת כמנהלת מס של אנשי ספורט ובדרנים מקצועיים, כלומר, חסכה מיסים ללקוחותיה, אבל בסופו של דבר, היא הרגישה שהרבה יותר מאתגר וחשוב זה להציל את נפשם של אנשים באמצעות הריקוד. בעבר עבדה גם כ-25 שנה ב"אליפות אוסטרליה הפתוחה בטניס", כרכזת תחבורה.

בהתחלה המורים היחידים היו המייסדים של Zooz - בל וריצ'ל. במהלך השנים החלה רישל להכשיר מספר מורים, שהתחילו כרקדנים מתחילים בשיעורים ואט אט הם הפכו לנכס לכל קהילת הריקודים הישראלית במלבורן.

רישל מייחסת חשיבות לכך שהמורים שהיא מכשירה ילמדו את הטרמינולוגיה ושיטות

הרקדה במסיבת פורים במועדון "Zooz"

רוקדים עם רישל ארבר

המטרה העיקרית של Zooz הינה ללמד את הרוקדים שלהם מספיק טוב כדי שירגישו את ההנאה הצרופה של ריקוד עם הלב והנשמה, ולא רק "ללכת אחרי רגליו של מישהו אחר", כפי שזה נראה לעתים קרובות.

ההוראה שלה. הם מעודדים לייצר רישום צעדים משלהם, וחשוב מאוד - לקבל הבנה מעמיקה של מקצבי מוזיקה שונים. רישל מפקחת על ההוראה שלהם במהלך ההתמחות ולעולם לא מהססת לתת משוב. כפי שרישל ציינה, היא גם "יכולה להיות מאוד קשוחה".

סינדי ברג. קלינאית תקשורת במקצועה. התחילה בהכשרת המורים בשנת 2008. במשך יותר מ-12 שנים היא מנהלת את כיתת המתחילים לביניים של יום חמישי של Zooz בסיוע **אנט וקולט**. סינדי התגלתה כמאוד אכפתית וסבלנית עם שנינות מהירה וכישורי תקשורת מצוינים. היא השתתפה בקורס הקיץ למורים מחו"ל בכרמיאל, בשנים 2009, 2016 ו-2018.

אנט ליברטל. רוקחת בדימוס. רקדה ב-Zooz כמה שנים לפני שהוזמנה להתחיל בהכשרת מורים בערך ב-2012. אנט מסייעת ברוב המפגשים ומחליפה את רישל וסינדי בכל פעם שהן לא יכולים לתת שיעור.

קולט ליפ. מרפאה בעיסוק במקצועה. כמו אנט, גם היא התחילה בתור מתחילה באחד החוגים ובהמשך עברה קורס הכשרה למורים. היא בקיאה במיוחד בזמרים ישראלים. קולט השתתפה בקורס הקיץ למורים זרים בכרמיאל בשנים 2016 ו-2018.

שלי כהן. אופטומטריסטית במקצועה והיא המורה המתלמדת החדשה האחרונה, כיום בפיקוחה של רישל. למרות ששלי התחילה לרקוד לפני יותר מעשרים שנה, היא התחילה להגיע בעקביות לשיעורי Zooz רק בשנת 2022 והיא בתהליך של לימוד הטרמינולוגיה ושיטות ההוראה של רישל.

לורה אלקסלסי. ילידת גילהום. הצטרפה לשיעור המתחיל החדש של Zooz יחד עם אמה. היא השתלבה במהירות וסייעה לרישל בשיעורי ריקוד שונים כמו גם באירועים של בית הספר. עם זאת, נכון לעכשיו, לורה הפסיקה לרקוד, מכיוון שיש לה משפחה צעירה. לאחרונה היא עברה מחוץ למלבורן ועסקה בניהול עסקי הנהלת החשבונות המתרחבים שלה.

בל ארבר. כנראה כישרון טבעי, כפי שניסחה זאת רישל: "יש שיטענו שהיא רקדנית ה-IFD הטובה ביותר במלבורן, ואני מעזה לומר - אולי מכל אוסטרליה". לפני הקמת Zooz היה לה כבר כמה שנות ניסיון בהוראת ריקודים ישראלים. נכון לעכשיו, בל לקחה הפסקה מריקוד והוראה בשל עבודתה (מנהלת פרויקט) ומחויבותיה המשפחתיות.

ב-Zooz מתקיימים ארבעה שיעורים בשבוע. ערב שלישי מיועד למתחילים עד "גבוה בינוני" עם כ-40-50 רוקדים בגילאים 25-75. יום חמישי בבוקר מיועד למתחילים עד בינוניים עם כ-40-50 רוקדים בגילאים 50-75, יום חמישי בערב מיועד למתקדמים עם עד 30 רוקדים בגילאים 55-75. שבת אחר הצהריים מיועדת למתחילים חדשים עד "בינוני נמוך" עם כ-25-30 רוקדים בגילאים 40-75.

מועדון Zooz מעולם לא קיבל תמיכה כספית או כל צורה אחרת של תמיכה מאף ארגון. הוא מנוהל כעסק אישי, לא כארגון צדקה רשום. אין דמי הצטרפות או דמי חבר. כל הרוקדים, מלבד מתחילים חדשים

מטרתה של רישל לאמן ולחנך רוקדים צעירים בעלי יכולת, שיש להם עניין, כדי להיות מדריכי ריקוד ישראלים.

מאוד (שמשלמים 50%), משלמים 10 דולר אוסטרלי (= 6.70 דולר ארה"ב או 23 ש"ח) לכל שיעור בו הם משתתפים. יש אפשרות לכרטיסיות מוזלות ומזלות מאוד. למרות העלויות הגבוהות ב-Zooz ממשיכים לשמור על אותה עלות במשך שנים רבות, כיוון שלמועדון זה מעולם לא היה מניע של רווח כספי.

Zooz מפעילה כרגע רק ארבעה מפגשים בשבוע (ירידה משבעה שיעורים בשבוע לפני המגפה). כל השיעורים באורך 3 שעות כל אחד, החל ממתחילים ומסיימים לרמות גבוהות יותר. אם מתחילים חדשים ונלהבים רוצים להישאר במשך כל 3 השעות, רישל תמיד מעודדת אותם לעשות זאת, בלי כמובן לגבות תשלום נוסף.

לפני שמלמדים ריקוד, רישל מנסה לעשות כמיטב יכולתה כדי ללמוד את משמעות המילים בעזרת Hebrewsongs.com, [google translate](https://www.google.com/translate) ובוודאי עם קצת עזרה מכמה מהרוקדים דוברי העברית שבקבוצה. הבנה טובה של השירים היא תמיד חשובה ומעניינת לא רק למורים אלא גם לרוקדים.

ב-Zooz, ריקודים לעולם אינם נלמדים באופן אקראי. להיפך, עם שיטות ההוראה של רישל חשוב לתכנן היטב קדימה. מדי פעם היא עלולה להיתקל בריקוד ישן שמעולם לא נלמד אצלם והוא עשוי לדעתה להיות "כלי הוראה" טוב כדי לחזק שלב מסוים שהיא לימדה זה עתה למתחילים או רמת ביניים. בדרך כלל היא מלמדת שילוב של ריקודים חדשים לגמרי יחד עם ריקודים ישנים יותר (שאותם היא מגדירה כריקודי "לפני 2000") שעדיין לא הוכנסו לרפרטואר של Zooz. מצד שני, רישל תחזיר לעתים קרובות ריקודים שירדו מהרפרטואר שלהם, על פני בחירה בלימוד של ריקוד חדש.

כל החגים היהודיים החשובים כמו סוכות, חנוכה, פורים או שבועות נחגגים במסיבות ריקודים. מסיבות אלה פתוחות לציבור הרחב, כלומר כולם מוזמנים וכתוצאה מכך, תמיד יש הפתעות טובות.

במקרה של חגים יהודיים קרובים, היא לרוב מלמדת או חוזרת על ריקוד הקשור לחג הזה. כל החגים היהודיים החשובים כמו סוכות, חנוכה, פורים או שבועות נחגגים במסיבות ריקודים. מסיבות אלה פתוחות לציבור הרחב, כלומר כולם מוזמנים וכתוצאה מכך, תמיד יש הפתעות טובות.

כמובן מושקעים מאמצים רבים בקייטרינג ולא שוכחים את עיצוב האולם לפי נושא החג. במיוחד הרוקדים הלא יהודים של Zooz זוכים לקבל הסבר קצר על כל חג שנחוג.

הרוקדים של Zooz אוהבים להופיע באירועי צדקה, כפי שעשו למשל בנובמבר 2015 ב"יום המצווה" השנתי, כפי שדיווח ה-The Australian Jewish News בגיליון שלו, מיום 21 בנובמבר 2016.

לפחות שבעים וחמישה אחוזים מהריקודים הנלמדים בכיתות מתחילים-נמוכים-בינוניים הם קלאסיקות משנות ה-70, 80 או 1990, וכמה אפילו משנות ה-50 או ה-60. בכל מפגש ריקודים קרוב לשליש מהריקודים שנבחרו לתוכנית המפגש, למתקדמים ובינוניים, הם ריקודים שחוברו לפני שנת 2000. למען האמת רוב הריקודים האהובים עליהם, בכל השיעורים, ממשיכים להיות מתקופות אלו.

רישל משתמשת בווידאו קליפים באופן נרחב. במשך שנים היא שולחת לרוקדים את הקישורים לריקודים שפורסמו על ידי "רוקדים" כדי להתכונן לריקוד החדש שיילמד. מטבע הדברים, צילומים אלה גם הופכים לעזר רב ערך לתרגול ביתי עבור כל מי שמעוניין להתקדם לאחר המפגש.

הוקדים ומורים כאחד אסירי תודה על המשאב הזה. לכן, רישל היא מנוייה ותומכת ותיקה של "רוקדים". היא גם קוראת קבוע את המגזין "רוקדים-נרקודה", כיוון שהוא מספק מידע רב ממומחים רבים בנושאים מעניינים שונים.

לגבי מספר הריקודים החדשים, בהחלט היו יותר מדי מהם - לא רק בעשור האחרון. לרישל אין כוונה "לחנוק את היצירתיות של אף אחד", אבל אין לה מושג איך להתמודד עם העודף הזה. הבעיה העיקרית בכל אותם ריקודים חדשים נובעת מהצורך לקבל החלטה לגבי מי מהריקודים החדשים להכניס לרפרטואר. אין ספק שרבים מאותם ריקודים חדשים שנעשו בכוריאוגרפיה מישראל ומחוצה לה הם מדהימים. הצד השני של המטבע הוא שכמעט בלתי אפשרי לעמוד בכמות החידושים. בעבר רישל יכלה בקלות לעקוב אחר הרפרטואר המתחדש במחנות מעבר לים או במפגשי ערב בישראל. כיום כבר זה לא כך, שכן רפרטואר משותף חדל להתקיים, אפילו בהשוואה לשיעורים אחרים במלבורן.

רבים מהרוקדים של Zooz, וכמה מהמורים, משתתפים גם בחוגים בשלוש הקבוצות האחרות הקיימות במלבורן. מההתחלה, כשרישל התחילה את השיעור הראשון שלה, היא עודדה את הרוקדים שלה להמשיך לרקוד עם כל קבוצה אחרת בעיר. רישל עצמה תמיד השתתפה במחנות הריקוד ובסדנאות שארגנו הקבוצות האחרות. כמו כן, היא גם מעודדת את רוקדי Zooz להצטרף לכל מחנות הריקוד והסדנאות הזמינות.

רישל לא אופטימית מדי לגבי עתיד ה-Zooz בכלל ובמלבורן בפרט. "אני מאוד מודאג לגבי עתיד הריקוד הישראלי במלבורן כבר הרבה מאוד זמן. אני חושבת שתחום במצוקה קשה. אני מצטערת לומר שהגיל הממוצע של הרוקדים בכל הקבוצות במלבורן, הוא גבוה בהרבה מ-65. אני מניחה שזו בעיה כלל עולמית. גם רוב המורים המנוסים בעיר הם בני 60-75".

כל מורי Zooz שידרו כשלושה מפגשי זום בשבוע בעת מקפת הקורונה. לימדו ריקודים חדשים וריקודים ישנים יותר. רישל גם הובילה מפגש זום מיוחד רק למתחילים שמעולם לא רקדו לפני כן, ומה שנקרא מתחילים+ בעלי פחות משנה של ניסיון.

ZOOM לא גבתה תשלום עבור אף אחת מההפעלות הזום שלה. להפתעת כולם, הצטרפו אליהם לא רק רוקדים שלהם, אלא גם מורים ורוקדים רבים מכל רחבי העולם. סינדי, אנט וקולט דאגו שהמפגשים של יום חמישי בבוקר יהיו תמיד מאוד משעשעים ואינפורמטיביים. רקדני Zooz אהבו את העובדה שהם כבר לא הרגישו מבודדים והיו מסוגלים להישאר מחוברים זה לזה ועם המורים שלהם. אחרי הכל, כולם חלק ממשפחה מורחבת שדואגת זה לזה. היבט חיובי נוסף היה שהאוסטרלים יצרו חברויות מתמשכות עם רבים מהמשתתפים מעבר לים.

ברוכים הבאים ל-Zooz (עם שגיא עזרן)

בכנות אופיינית, רישל לא רואה אפשרות שכל קבוצות מלבורן יתכנסו בעתיד הקרוב תחת קורת גג אחת. יהיו יותר מדי חיכוכים בהחלטה מי יוביל את השיעורים. אולי בעוד כעשר שנים בערך אפשר לשקול את זה. ייתכן שמספר הרוקדים בכל קבוצה ירד עד אז, מכיוון שרבים מבני ה-70 של היום יפסיקו לרקוד בגלל בעיות הקשורות לגיל. בינתיים התחרות גדולה, והיא שגורמת לכל קבוצה להתאמץ קצת יותר כדי לספק את הרוקדים שלה. בסופו של דבר, לפי רישל, הדבר הטוב ביותר הוא שלרוקדי מלבורן יהיה חופש בחירה, ואולי גם רפרטואר עשיר יותר.

במבט עשרים שנה אחורה והרבה לפני שהתחילה ללמד, רישל למעשה לא רקדה רק בשלושת המועדונים הקיימים אז במלבורן. היא גם הייתה ידידה של כל המנהלים. כך לאחר שחזרה פעם מעוד חוויה נהדרת של ריקוד במחנה ריקודים מעבר לים, זימנה פגישה בין כולם והציעה לשלב מחנה ריקודים אחד גדול במקום שכל אחד מהם ינהל בכל שנה מחנות קטנים.

למרבה הצער, חלפו תשע שנים נוספות עד שחלומה סוף סוף התגשם: "ריקוד עוז" הראשון נערך ב-2011, ה-2 אחריו ב-2015, וה-3 ב-2018. האירועים הללו הצליחו מאוד והשתתפו בהם כל רוקדים מכל 4 הקבוצות של מלבורן וכן רוקדים מכל רחבי אוסטרליה ואפילו מבקרים מעבר לים.

הריקוד בהחלט משחק תפקיד מרכזי בחייה של רישל. "ריקוד זה החיים שלי. זו תשוקתי. זה במקום השני אחרי המשפחה שלי. אני רוקדת כי אין תחושה גדולה יותר בעולם. כשאני רוקדת, זה מרפא. אני מרגישה כאילו אני עפה. אני מפסיקה להרגיש עצב. כל כאב נעלם, אני יכולה לשחרר, ואני יכולה לחייך. לא נתפס כמה חיי השתנו מאז שהתחלתי ב-1992 לרקוד ריקודים אלה.

**לפני שמלמדים ריקוד, רישל
מנסה לעשות כמיטב יכולתה
כדי ללמוד את משמעות המילים
בעזרת Hebrewsongs.com,
google translate ובוודאי עם
קצת עזרה מכמה מהרוקדים
דוברי העברית שבקבוצה. הבנה
טובה של השירים היא תמיד
חשובה ומעניינת לא רק למורים
אלא גם לרוקדים.**

לפני שרישל התחילה לרקוד היו לה מעט מאוד קשר לשורשים היהודיים שלה. במהלך השנים היא ביקרה תדיר בישראל - מאמץ לא קל ובוודאי יקר בהתחשב במרחק בין שתי המדינות. אין טיסות ישירות ממלבורן לישראל וזמן הטיסה בכיוון אחד הוא כ-20 שעות.

הריקוד הישראלי העניק לרישל אהבה גדולה לארץ ישראל וידע רב על הימים הנוראים ועל מועדים יהודיים אחרים. היא אף התעניינה בפוליטיקה הישראלית ומשתדלת ללמוד כמה שיותר על יהדות, תרבות יהודית ומסורות, אותם היא מעבירה לאחר מכן לרקדניה.

רבים מהרוקדים שלה קיבלו השראה ומוטיבציה מהסיפורים שלה, שהחליטו להצטרף למחנות ריקוד בחו"ל ואפילו לחוות ריקוד ישראלי במפגשים בישראל. לא מעט מהם החלו ללמוד עברית ורבים מתעניינים כיום גם בתרבות ובפוליטיקה הישראלית.

מאז 1995 נסעה למחנות ריקוד וסדנאות רבות בכל העולם. הורה כ"ף, מחול אירופה ומחול מיאמי (3 פעמים בכל אחד), שיקגו פעמיים, צילה שלוש, לוס אנג'לס וקמפ בתנועה פעמיים. הורתי בניו יורק וברזילולה בברזיל, פעמיים בקורס קיץ למדריכי חו"ל בכרמיאל עם **דני בנשלום**, וכן במפגשים שונים בכל רחבי ישראל עם הרבה מרקידים שונים.

למרות שהיו לה שנים רבות של ניסיון בהוראה, היא נרשמה לקורס המרקידים הבינלאומי המקוון ב-2020/2021, מכיוון שהיא תמיד מחפשת דרכים לשפר ולשנות את שיטות ההוראה והטרמינולוגיה שלה ויצרה חברויות נפלאות עם מדריכים ורוקדים מכל העולם.

יש עוד כמה נושאים שריציל הזכירה, כמו אירוח של מספר לא מבוטל של כוריאוגרפים ומורים אורחים, כמו **עופר אלפסי**, **אורן אשכנזי**, **דני בנשלום**, **ערן ביטון**, **משה אסקווי**, **שמוליק גוב-ארי**, **ירון מישר**, **אבי לוי**, **אלעד שטמר** ו**איירה ויסבורד**. Zooz גם ארגנו כמה סדנאות נוסטלגיה וכמה מרתונים, ששירתו את כל קהילת הריקודים של מלבורן. רישל גאה מאוד בעובדה ש-Zooz גייסה מעל \$23,480 ארה"ב (או 81,000 ₪) עבור ארגוני צדקה שונים, מקומיים וישראליים, באמצעות הפעלת מספר רב של אירועי ריקוד ישראליים לגיוס כספים.

מלבורן - israelidances.com

www.israelidances.com

דואר אלקטרוני: aura@worldnet.net.au

אורה לוין ליפסקי היא זמרת, כותבת שירים ומבצעת קונצרטים שנולדה בניו יורקסל בניו סאות' ויילס. היא גדלה בקנדה, ארצות הברית וישראל. כנערה, בזמן שהתגוררה בישראל, התאהבה אורה במוזיקה הישראלית, למדה לנגן בגיטרה והחלה לרקוד ריקודי עם ישראלים על הכרמל, בחיפה. זו הייתה אהבה ששינתה את חייה. היא חזרה לאוסטרליה כדי לסיים לימודי תיכון ואוניברסיטה בסידני, שם החלה קריירת העסקים שלה בבידור. חווית הריקוד למבוגרים שלה החלה במלבורן.

אורה לוין ליפסקי

על הבמה הפכה זמרת גיבוי ל**ריי צארלס** הגדול ז"ל, ולהרבה אמנים ישראלים מבקרים ביניהם **יהורם גאון** ו**צביקה פיק** ז"ל. ללא ספק, אחד מרגעי השיא

שלה היה הופעתה באולם הקונצרטים המפואר של מוסקבה ב-1989, קונצרט שמשך אליו 3,000 יהודים.

אולפן ההקלטות ABC השידור הלאומי האוסטרלי, הזמין את אורה להקליט יצירות משלה עם תזמורת בת עשרים וחמישה נגנים, וההקלטה שודרה אז בארץ. אורה הפכה גם למאמנת דיבור ידועה ופיתחה מיומנויות תקשורת קבוצתית.

בינתיים נישאה אורה לעיתונאי הבולט, **סם ליפסקי**. אהבתם ההדדית לעברית ולמוזיקה הישראלית יצרה שותפות אדירה. זה כלל את עבודתם, כתיבתו והמוזיקה שלה - במערכה למען יהדות ברית המועצות וחוויות הסברה תרבותיות אחרות. זה היה גם הזמן שבו האינטרנט קירב את קהילת הריקודים הבינלאומית, ואחד האתרים שעשה רבות לקירוב קהילות הריקודים בעולם הוא האתר של אורה, זה הידוע בארץ בשם "האתר האוסטרלי www.Israelidances.com": שהפך מאז לאחד המשאבים העולמיים לריקודים ישראליים.

המדריך יורם ששון עם אורה לוין ליפסקי והגיטרה

על הבמה הפכה זמרת גיבוי לר"י צ'ארלס הגדול ז"ל, ולהרבה אמנים ישראלים מבקרים ביניהם יהורם גאון וצביקה פיק ז"ל.

במהלך השנים, הוא זכה האתר לכינוי בינלאומי בשם "אוסטרליה היהודית" ו"חיי העולם היהודי אונליין" ומלווה בקרוב למאה מדינות. בימיו הראשונים של האינטרנט, זו ללא ספק הייתה יוזמה פורצת דרך. המיזם הבא של אורה היה www.hebrewsongs.com המפרסם תרגומים של שירים ישראלים לאנגלית ולשפות אחרות כך שרוקדים בכל מקום בעולם יכולים להבין מה משמעות המילים של הריקודים שלהם.

האתרים של אורה שימשו כסטארטאפ לרשת העולמית הנוכחית של חילופי תרבות, מידע והשראה. האתר נתן גם הזדמנות עבור משתמשי אתרים רבים ללמוד עברית בסיסית על ידי קריאת השפה העברית בפונטיקה בכתב אנגלי.

האתר כולל גם הקדשות מכמה מגדולי האומנים המוזיקליים בישראל: **יהורם גאון**, **דיוויד ברזזה**, **דוד ד'אור** ו**דודו פישר**. אחד מכותבי השירים האהובים בישראל, **אהוד מנור** ז"ל, התרגש מאוד מהפרויקט האינטרנטי הזה ה"חודר לנשמתו ולוורידים שלי". זה הבית שלי", כך כתב.

האתר מוכר על ידי רוקדים רבים. כעת רשומים בו 385 מורים ו-500 כיתות רוקדים ב-36 מדינות. כל המורים הכלולים יכולים ליצור קשר אחד עם השני ולצפות ברוקדים שלהם דרך האתר.

"תקשורת היא הלב והנשמה שלה", ציינה אורה. מאגר הריקודים הידוע בעולם כ-ADB (האתר האוסטרלי), הוא פרי עבודתו של **ד"ר ג'ק סטיל**, שחיבר ומעדכן את היצירה המקורית שלו, קטלוג הריקוד הישראלי בעותק קשיח. אורה האמינה שיש לשתף את העבודה המדהימה שלו בכל העולם על ידי פרסום מקוון. הם משתפים פעולה יחד אך בנפרד בתחומים שונים. זה אומר שאפשר ללחוץ על כל אחד מ-10,952 הריקודים הישראליים בבסיס הנתונים של ג'ק (נכון לסוף 2022) והמקורות שלהם, ולמצוא את מילות השיר למקרה שהם יתורגמו.

אורה מספרת שרוקדים סיניים יכולים למצוא 1,664 משמות הריקודים בכתב סיני.

אהבתה של אורה לשירה ולריקוד לקחה אותה לכל רחבי העולם, שם היא ידועה בקולה הזהוב ובחוש ההומור האוסטרלי שלה. לאן שהיא הולכת היא נוסעת עם הגיטרה שלה ומביאה את רוח הזמר העברי לקהילות המחול. "השמחה שבטיול והיכולת לרקוד כמעט בכל מקום בעולם הזו היא מדהימה", אומרת אורה, "מסידני לסינגפור, מהונולו ללהונג קונג, וכל מקום אחר בישראל או בארצות הברית".

המשך יבוא בגיליון הבא,
על מועדונים נוספים באוסטרליה